

UUSI TESTAMENTTI AVAUTUU, osa 29ms

TIMOTEUKSELLE JA TIITUKSELLE, 1

Nämä ovat Paavalin elämän viimeisiä kirjeitä. Nämä eroavat muista kirjeistä sikäli, että vastaanottajat ovat yksityisiä henkilöitä. Myös sisältö, tyyli ja sanasto ovat erilaiset. Keskenään nämä ovat samanlaisia: sama henkilö kirjoittaa samoihin aikoihin.

KUKA ON KIRJOITTAJA?

Feministit eivät tunnusta Paavalia kirjoittajaksi: **”Paavali kirjoittaa naisista sellaista, mitä feministit eivät hyväksy.”** Feministit haluavat todistaa, ettei Paavali ole näiden kirjeiden takana - ”silloin niiden sisältöön voitaisiin suhtautua vähättelevästi”. ”Tässä Paavali kieltää naisia opettamasta ryhmissä.”

KIRJEIDEN EROT

- Kirjoitettu paljon muita kirjeitä myöhemmin.
- Eivät sovi Paavalin matkareittiin. Apostolin tekojen mukaan Paavali ei käynyt siellä. Vastaus tähän: Tämä oli aika Rooman vankeuden jälkeen. Apostolien teot päättyvät juuri ennen Paavalin ensimmäistä oikeudenkäyntiä. Filippiläiskirjeestä tiedämme, että hän odotti pääsevänsä vapaaksi. Hän oli suostuvainen teloitukseen, mutta hän odotti pääsevänsä vapaaksi. **Hän vapautui, koska Luukas valmistautui huolellisesti hänen puolustukseensa.** Paavali matkusteli paljon tämän jälkeen, kunnes **Aleksanteri petti hänet:**

18. Tämän käskyn minä annan sinun toimitettavaksesi, poikani Timoteus, aikaisempien, sinusta lausuttujen ennustusten mukaisesti, että niiden nojalla taistelisit jalon taistelun,

19. säilyttäen uskon ja hyvän omantunnon, jonka eräät **ovat hyljänneet ja uskossaan haaksirikkoon joutuneet.**

20. Niitä ovat Hymeneus ja ALEKSANDER, jotka minä olen antanut saatanan haltuun, kuritettaviksi, etteivät enää pilkkaisi (1. Tim.1:18-20).

14. ALEKSANDER, vaskiseppä, on tehnyt minulle paljon paha; Herra on maksava hänelle hänen tekojensa mukaan.

15. Kavahda sinäkin häntä, sillä **hän on kovin vastustanut meidän sanojamme.**

16. Ensi kertaa puolustautuessani ei kukaan tullut avukseni, vaan kaikki jättivät minut; älköön sitä heille syyksi luettako.

17. Mutta Herra auttoi minua ja vahvisti minua, että sanan julistaminen minun kauttani tulisi täydelleen suoritetuksi, ja kaikki pakanat sen kuulisivat; ja minä pelastuin jalopeuran kidasta.

18. Ja Herra on vapahtava minut kaikesta ilkevallasta ja pelastava minut taivaalliseen valtakuntaansa; hänelle kunnia aina ja iankaikkisesti! Amen. (2. Tim.4:14-18).

Paavali pidätettiin uudestaan, ja tällä kertaa hän tiesi, ettei hän vapautuisi. Apostolien teot päättyvät, mutta Luukas jatkoi matkaansa Paavalin kanssa. Hän olisi myös voinut jatkaa kirjoittamista, mutta PAAVALI SANOI, ETTEI SE KANNATA. Siksi Apostolien teot päättyvät Rooman vankeuteen. Siinä oli Paavalin tarinan päätös.

Kun Paavali taas pidätettiin, hän joutui vankityrmään, ei enää kotiarestiin. Siellä hän kirjoitti nämä kirjeet. SE SELITTÄÄ MONET EROT NÄIHIN KIRJEISIIN! Hän oli vanhempi ja kohtaamassa kuoleman. Se vaikuttaa ihmisen ajatteluun.

KUOLEVAT SEURAKUNNAT

Seurakunnatkin ovat nyt vanhempia. Nekin ovat kuoleman kynnyksellä. Seurakuntakin voi kuolla (Ilm.3:1). Ja mitä vanhempi seurakunta on, sitä helpompi sen on kuolla. Paavali kirjoittaa Timoteukselle ja Tiitukselle estääkseen seurakuntien kuoleman. Ei riitä, että seurakuntia synnytetään, ne pitää myös pitää elossa.

PASTORAALIKIRJEET?

Nämä eivät ole sen pastoraalisempia kuin muutkaan Paavalin kirjeet. Jokainen hänen kirjeensä käsittelee pastoraalisia ongelmia ja tarpeita. Nimensä vuoksi niitä on pidetty jonkinlaisena PASTORIN KÄSIKIRJANA. Onhan niissä ohjeita seurakunnan järjestämiseksi, mutta ne ovat AIVAN RIITTÄMÄTTÖMÄT! Todellisuudessa kirjeet käsittelevät seurakunnan ulkoista vastuuta. Kirjeiden voima on siinä, että KUN SEURAKUNTA ON KUNNOSSA, VOIDAAN LEVITTÄÄ ILOSANOMAA. Jos seurakunta ei ole kunnossa, maailma ei pelastuisi. ”Maailma on Paavalin sydäntä lähellä. Seurakunta on vain väline maailman pelastamiseksi.” Kirjeitä voidaan kutsua ”evankelisiksi”, koska se on niiden lopullinen tarkoitus:

”Mutta ole sinä raitis kaikessa, kärsi vaivaa, TEE EVANKELISTAN TYÖ, toimita virkasi täydellisesti” (2. Tim.4:5).

Toisaalta on harhaanjohtavaa kutsua kirjeitä evankelisiksi. Kutsuisin niistä APOSTOLISIKSI. Timoteus ja Tiitus olivat apostolisia valtuutettuja. Heidän tärkein tehtävänsä ei ollut olla pastoreita eikä evankelioida maailmaa, vaan HEIDÄT OLIVAT LÄHETETTY APOSTOLISEEN TEHTÄVÄÄN. Paavali matkusti apostolisen joukkonsa kanssa synnyttämässä seurakuntia. Hän seurasi seurakuntien kehitystä eri tavoin. Hän kävi vierailulla ja lähetti kirjeitä tai lähetti jonkin joukostaan takaisin tai jätti jonkin heistä tekemään työn loppuun. Timoteusta ja Tiitusta ei lähetetty papeiksi tai evankelistoiksi Kreetaan tai Efesoon. Heidät oli lähetetty apostolisina valtuutettuina ratkaisemaan ongelmia ja selvittämään asioita. Heidän tehtävänsä oli väliaikainen, ja se oli tehtävä nopeasti – ja sitten tultava takaisin. Paavali katsoi, ettei tässä tapauksessa kirje auttaisi, vaan oli mentävä paikan päälle. Paavali oli aikaisemmin käyttänyt Timoteusta ja Tiitusta Korintissa. **Silloin Timoteus ei onnistunut, mutta Tiitus onnistui.** Timoteus ja Tiitus olivat kovin erilaisia, siksi Paavali kirjoitti heille erilailla: TIMOTEUS tarvitsi arkuuden tähden rohkaisua; TIITUS oli luja. Hänelle piti vain sanoa, mitä tehdä – ja hän teki. Paavali piti kuitenkin enemmän Timoteuksesta, jota hän kutsui ”rakkaaksi pojakseen”, 1. Tim.1:2; 2. Tim.1:2. Timoteuksessa Paavali tunsu sitä läheisyyttä, jota oman perheen kesken tunnetaan. Paavali halusi hänestä seuraajansa.

APOSTOLINEN VALTUUTETTU

”Apostolinen” tarkoittaa ”pioneerityötä tekevä”. Apostoli on aina työssään väliaikaisesti. Hän viipyy paikkakunnalla vain niin kauan, että sai seurakunnan jaloilleen. Hän ei jäänyt piispaksi, vaan jatkoi muualla seurakuntien synnyttämistä.

APOSTOLOS tarkoittaa lähetettyä ja liikkuvaa seurakuntien perustajaa. Hän perusti ja juurrutti seurakunnan.

EPISKOPOS on paikallaan pysyvä valvoja. Monta piispaa yhdessä seurakunnassa, eikä monta seurakuntaa yhdellä piispalla! Yhden pastorin instituutio on vaarallinen.

DIAKONOS on paikallaan pysyvä palvelija, joka huolehtii seurakunnan käytännön asioista. Kaikissa näissä palveluviroissa oli aina useampi kuin yksi ihminen. UT:ssa ei ole yhden miehen seurakuntia. On ”ryhmä” apostoleja, ”ryhmä” vanhimpia ja ”ryhmä” diakoneja. Tiitus jätettiin Kreetalle huolehtimaan seurakunnan jäsenistä, Timoteus taas Efesoon huolehtimaan sen johtajista.

PAVALIN NÄKÖKULMA

Näissä kirjeissä on eniten henkilökohtaisia tietoja Paavalista, siksi Paavalin täytyy olla kirjoittaja. ”Paavali kutsuu itseään syntisistä pahimmaksi.” ”Vainosin kristittyjä”, hän sanoo.

12. Minä kiitän häntä, joka minulle on voimaa antanut, Kristusta Jeesusta, meidän Herraamme, siitä, että hän katsoi minut uskolliseksi ja asetti palvelukseensa

13. minut, ENTISEN PILKKAAJAN JA VAINOOJAN JA VÄKIVALLANTEKIJÄN. Mutta minä sain laupeuden, koska olin tehnyt sitä tietämättömänä, epäuskossa;

14. ja meidän Herraamme armo oli ylen runsas, vaikuttaen uskoa ja rakkautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.

15. Varma on se sana ja kaikin puolin vastaanottamisen arvoinen, että Kristus Jeesus on tullut maailmaan syntisiä pelastamaan, JOISTA MINÄ OLEN SUURIN.

16. Mutta sentähden MINÄ SAIN LAUPEUDEN, että Jeesus Kristus minussa ennen muita osoittaisi kaiken pitkämielisyytensä, esikuvaksi niille, jotka tulevat uskomaan häneen, itsellensä iankaikkiseksi elämäksi.

17. Mutta iankaikkiselle kuninkaalle, katoamattomalle, näkymättömälle, ainoalle Jumalalle, kunnia ja kirkkaus aina ja iankaikkisesti! Amen. (1. Tim.1:12-17).

Paavali ei unohtanut sitä. KUN JUMALA ANTAA ANTEEKSI, HÄN MYÖS UNOHTAA SYNTIMME. Me emme unohda syntejämme ja siksi emme voi antaa itsellemme anteeksi. Vai Jumala voi antaa anteeksi ja unohtaa, KOSKA HÄN VOI HALLITA MUISTIAAN! Me muistamme aina tekemme – ja se on osa tragediaamme.

VALMISTAUTUMINEN LÄHTÖÖN

Tällä kertaa Paavali ei odota pääsevänsä vapaaksi. Paavalin mukaan, eräs metallimies ALEKSANDER petti hänet. Emme tiedä, miten se tapahtui, mutta se painoi Paavalin mieltä. Hänet pidätettiin niin kiireesti, että häneltä jäi päällysviitta ja muistiinpanot. Hän pyytää Timoteusta tulemaan nopeasti ja tuomaan nämä molemmat.

KRISTITYN KUOLEMA

Paavalin taistelu on ohitse. Hän on taistellut ja päättänyt juoksunsa maaliin. Ja hän on säilyttänyt uskonsa. Se on ihmeellistä. **”Olen säilyttänyt uskoni ja siksi minua odottaa elämän kruunu.”**

6. Sillä minut jo uhrataan, ja minun LÄHTÖNI AIKA ON JO TULLUT.

7. Minä olen hyvän kilvoituksen kilvoitellut, juoksun päättänyt, USKON SÄILYTTÄNYT.

8. Tästedes on minulle talletettuna vanhurskauden seppele, jonka Herra, vanhurskas tuomari, on antava minulle sinä päivänä, eikä ainoastaan minulle, vaan myös kaikille, jotka hänen ilmestymistään rakastavat. (2. Tim.4:6-8).

”Kristinusko on paitsi elämäntapa, myös tapa kuolla. Eräälle miehelle lääkärit lupasivat vain muutamia viikkoja elinaikaa. Hän kirjoitti ystävilleen ja kutsui heidät luokseen katsomaan, kuinka kristitty kuolee.”

2. Tim. on Paavalin testamentti. Viimeiset sanat ovat tärkeitä. Keisari Neroon ei voitu luottaa. Paavali tiesi, ettei hänen tuomionsa olisi oikeudenmukainen. Paavalilta katkaistiin kaula kaupungin porteilla. Olen ollut (Pawson) mestauspaikalla. Niin päättyi suuren miehen elämä. Paavalin oli annettava viestikapula seuraavalle – Timoteukselle: **”Timoteus, olen tullut tieni päähän, mutta sinä olet vielä nuori. Sinun on jatkettava tätä työtä.”** Se on hyvin liikuttava jäähyväiskirje. TULEVAISUUS ON HYVIN SYNKKÄ INHIMILLISELTÄ KANNALTA, MUTTA ERINOMAINEN HENGELLISELTÄ KANNALTA.

Väinö Hotti / David Pawson